

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi november hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2016. évi február hó 5. napján kihirdetett 11.B.1637/2011/167. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen a pótmagánvádló jelentett be fellebbezést a vádlottak bűnösségének a megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, melynek indokolása 5. sorszám alatt került előterjesztésre. A vádlottak és a védőik az ítéletet tudomásul vették.

A bejelentett fellebbezést az ítéltábla a Be. 361-362. §-aiban írt nyilvános ülés keretében bírálta el. A nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője az indokolásban írásban, részletesen, kifejtett álláspontját fenntartva indítványozta, hogy a Debreceni Ítéltábla a törvényszék ítéletéről állapítsa meg, hogy az a Be. 351. § (2) bekezdés d/ pontja értelmében megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárt fel kellő részletességgel, további tényekre helytelen következtetést vont le, illetőleg állapítsa meg, hogy a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, ezért helyezze azt hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására. Másodlagos indítványa szerint az eljáró ítéltábla vegyen fel bizonyítást, tisztázza a szakértői vélemények közötti jelen ügy szempontjából relevanciával bíró lényeges eltéréseket és annak eredményeként egészítse ki a tényállást, állapítsa meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét, s velük szemben a végindítványban foglaltaknak megfelelő joghátrányt alkalmazzon. A vádlottak és a védőik az ítélet helybenhagyását kérték.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntetőeljárást. Az általa rögzített tényállás is megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért azt az ítéltábla a felülbírálatának az alapjául elfogadta csupán azon leírási hiba pontosításával, hogy „II. r. vádlott 2007. november hó 8. és - helyesen - 2008. december 12. napja között elvégzett munka díjaként összesen nettó 259 870 209 forint összegű számlát állított ki ... (ítélet 22. oldal 4. bekezdés).

A törvényszék rendkívül széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, beszerezte az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel maradéktalanul eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Részletes, mindenre kiterjedő, meggyőző és logikailag is kifogástalan indokát adta annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat és miért fogad, s annak is, hogy mely bizonyítékokat vet el. Az ítélet tábla a törvényszék indokait mindenben osztja, s e körben csupán egyetlen értelemzavaró leírási hibát pontosít, nevezetesen az ítélet 64. oldal utolsó bekezdésében a „költségvetési segédlet”, helyesen költségbecslési segédlet. E helyen jegyzi meg az ítélet tábla, hogy a törvényszék „a vitássá tett eljárásjogi kérdésekkel kapcsolatban” kifejtett álláspontjával (ítélet 7. oldaltól 13. oldalig terjedő rész), beleértve a vádindítvány elutasításának az indokait is, mindenben egyetért azzal, hogy ezen utóbbi körben felhívja a Be. 231. § (2) bekezdés d/ pontját.

A pótmagánvádló képviselője által bejelentett fellebbezésben foglaltakra reagálva az ítélet tábla rámutat arra, hogy a törvényszék megindokolta, hogy Szabó Zsolt és Benke István szakértőket az eljárásba miért nem vonta be sem szakértőként, sem tanúként, s hogy miért tekintette aggálytalannak a Szulyovszki László és Mihavetz Károly szakértők által előterjesztett szakvéleményeket. Az ítélet tábla álláspontja szerint a büntetőjogi felelősségre vonás körében további bizonyítás szükségtelen.

A törvényszék megalapozottan megállapított tényállásából okszerűen következtetett I. r. vádlott vonatkozásában arra, hogy „I. r. vádlott mint a pótmagánvádló ügyvezetője, az ilyen tisztséget viselő személyektől elvárható fokozott gondosságot tanúsította a soproni beruházással kapcsolatban végzett tevékenysége során” (ítélet 77. oldal 3. bekezdés), mely következtetésnél irreleváns a „szakvélemények közötti különbség”.

II. r. vádlott tekintetében a törvényszék egyrészt kifejtette, hogy „Szó sem lehet arról, hogy a gazdasági élet egymástól független szereplői között létrejött jogviszonyban a munka minőségéről, mennyiségéről, jellegéről meggyőződő megrendelő, aki a kibocsátott számla összegét és az elvégzett munka volumenét több, mint egy éven át soha sem vitatva, a vállalkozói díjat minden esetben kifizette, utóbb eredményesen hivatkozzon arra, hogy a szerződéses partnere a vállalkozói díj mértéke vonatkozásában megtévesztette.” (ítélet 80. oldal 4. bekezdés), másrészt, hogy a „többmilliárdos árbevétellel rendelkező ... cégcsoport tagja a pótmagánvádló sértett mely gazdasági társaság 2007. évet megelőző 2 éven belül legalább 14 építőipari beruházást finanszírozott, alappal arra sem hivatkozhat, hogy a vállalkozói díj mértékében tévedett és ezen tévedésre alapos oka volt.” (ítélet 80. oldal 6. bekezdés), s ezért a tévedésbe ejtés, illetve tévedésben tartás, mint elkövetési magatartás - helyesen - nem állapítható meg.

Az eddig kifejtettekből egyértelműen következik, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletének a hatályon kívül helyezésére törvényes okot nem talált, nem osztotta az e körben elfoglalt pótmagánvádlói álláspontot.

A törvényszék mindkét vádlottal szembeni felmentő rendelkezése és annak jogcíme helytálló. A pótmagánvádló jogi képviselőjének a vádlottak bűnösségének a megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezése a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadja, mely megalapozott tényállás folytán eredményre nem vezethetett, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság által történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

A törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek, s az ítélet tábla csupán egyetlen pontosítást tesz, az ítélet bevezető részében a 2016. január 11-i tárgyalási nap helyesen 2016. január 15. (166. sorszámu jegyzőkönyv).

Mindezen indokokra tekintettel az ítélet tábla a törvényszék mindenben törvényes és helytálló ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2016. évi november hó 15. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 11.B.1637/2011/167. számú ítélete a másodfokú végzéssel mindkét vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2016. évi november hó 15. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.